8 Απριλίου 2009

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ (13)-ΑΣΚΗΣΗ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

τες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός / Ορθόδοξη

Η προσεκτική χρήση των μέσων που επιβάλλει η περιεκτική μετάνοια είναι το επόμενο στάδιο για τους φιλόπονους αθλητές. Ο τρόπος, ο τόπος, τα πρόσωπα και τα πράγματα με τα οποία περι-στρεφόμαστε πρέπει να αντιμετωπίζονται «εν σοφία», γιατί ο απαίσιος, επίβουλος και ισόβιος εχθρός, ο νόμος της διαστροφής και ο παλαιός άνθρωπος, εκβιάζουν στη συνεχή παράβαση των σωτηριωδών μέσων της ανάπλασής μας. Εάν το «δις εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφού» το να πέφτουμε στο ίδιο σφάλμα πολλές φορές πως θα το χαρακτηρίσουμε; Και η αιτία είναι το ότι δεν άπομακρύνουμε το αίτιο που

πιέζει τη συνήθεια της κακής πράξης.

Σοφά οι Πατέρες μας τονίζουν ότι «παρόντων των αιτίων η μάχη είναι επισφαλής». Η αποφυγή των αισθητών αιτίων είναι ωφέλιμη εάν συνδέεται με τη λογική αντίσταση στα εμπαθή νοήματα. Η μόνη όμως λύτρωση και σωτηρία, από όλα όσα αντιστέκονται και εμποδίζουν την ίασή μας, είναι η Χάρη του Κυρίου μας, που χωρίς αυτήν δεν μπορεί κανείς να διασωθεί.

Να το συμπέρασμα από όλες τις Γραφές: Η πιο καλή αρχή είναι η απομάκρυνση από τα αίτια, η αντίσταση κατά των αντίθετων νοημάτων και η συνεχής επίκληση του θείου ονόματος του πανάγαθου σωτήρα μας. Ολόκληρος ο δαίδαλος του αίσθητού και αόρατου πολέμου γι' αυτούς που θέλουν να αξιωθούν των θείων επαγγελιών, περικλείεται στα τρία αυτά είδη.

Όπως περιγράψαμε τους τρόπους και όρους που μας εμποδίζουν στην προκοπή, υπάρχουν και οι ευνοϊκοί όροι που μας βοηθουν στη σωτηρία μας, εάν είμαστε προσεκτικοί και πρόθυμοι. (περισσότερα...)